

SURINAAMSCHÉ COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 25 November 1838.

Door Z. M. den Koning is bij besluit van den 7den Augustus 1838, No. 90:

- 1°. Goedgekeurd en bevestigd de op den 22sten September 1837 gedane aanstelling van HENDRIK SIMON ABENDANON, tot Tweede Luitenant bij de Schutterij van Paramaribo.
- 2°. Goedgekeurd het op den 22sten November 1837 verleende eervol ontslag aan JOEL HEINRICH IMTHURN, als Eerste Luitenant Adjutant van den Gouverneur Generaal.
- 3°. Goedgekeurd en bevestigd de op den 10den Augustus 1837 gedane aanstelling van CHRISTOFFEL STEINMEIJER GORSIRA, tot Tweede Luitenant bij de Schutterij van Caracao.
- 4°. Goedgekeurd het op den 19den Juni 1837 verleende eervol ontslag aan J. A. DE LIMA, als Tweede Luitenant bij de Landstorm van Curacao.

De Kapitein Adjutant,
R. H. ESSER.

BURGERLIJKE STAND

PARAMARIBO, den 22 November 1838.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: FREDERIK CAREL KUSTER met MARIA CHRISTINA TAFARES.

EN
EZECHIEL HEIJMAN VAN DEN BERG met MARIANNA MEIJER EMANUELS.

Allen alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH

Publieke Veilingen.

Departement der Onbekeende Boedels.

Door den Vendameester A. SALOMONS.

Woensdag den 21sten November 1838.

Het HUIS en ERF, La. E. No. 53, aan de Saramacca Straat; aankomende den Boedel ADRIAAN NIJS. — f 2500. — A. F. NIJS.

Het HUIS, verdaeld in drie KAMERS, met het ERF, La. G. No. 37a-c, aan de Dominé Straat; aankomende den Boedel JOSEPH JAN VAN HEIJNINGEN. — f 3950. — L. A. DE MEESTER.

Den GROND genaamd BLUENHOOP, gelegen aan het pad van Wanica; aankomende den Boedel NANOE van GODEFRUW. — f 265. — J. F. NAMLEF.

Het HUIS en ERF, La. E. No. 183, aan de Grootte Dwars Straat; aankomende den Boedel SANCOUSIE van GERHOLDT. — f 285. — D. C. VAN BEULINGEN.

Het ERF, met een daarop staande GEBOUW, La. D. No. 1806, aan de Rust en Vrede Straat; aankomende den Boedel TROMPE van SLUIJTER. — f 275. — BOZETTA BRANDON.

Het ERF, La. E. No. 193, aan de Malelatrup Straat; aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON. — f 116. — J. GOOSTMAN.

Het ERF, La. A. N. 90, aan de Mauritius Straat, (Veststad Zeelandia); aankomende den Boedel COQUETTE van BEUDEKER. — f 50. — P. VAN LEEUWEN.

Het ERF, La. P. No. 123, aan de Frideric Straat; aankomende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN. — f 40. — E. NAHAR.

De HUIZEN, La. C. No. 196a-c, met het ERF aan de Zwartenhovenbrug Straat; aankomende den Boedel J. P. BERNER. — f 3050. — W. M. S. SAMSON.

Het HUIS en ERF, La. D. No. 33, op den hoek van de Rust en Vrede- en Keizer Straten; aankomende den Boedel J. C. PUTSCHER. — f 540. — M. M. GOUFIJN en H. ARONS.

Het ERF, La. E. No. 20, aan de Wanica Straat, (2de Balken Wijk); aankomende den Boedel SULTANA van HUIZEN. — f 100. — E. NAHAR.

Het ERF, La. F. No. 33, aan de Pantel Straat; aankomende den Boedel PHILIPINA ALBRECHT wed. J. WIJNBREIJEN. — f 65. — BETJE van MOCHAREN.

Ten Huize van den Vendameester
S. F. F. L. U.

Vrijdag den 23sten November 1838.

Het HUIS en ERF, aan de Keizer Straat; La. D. No. 4. — f 3260. — CHARLES VALLEE.

Het ERF en GEBOUW, aan de Zwartenhovenbrug Straat, La. E. No. 226; beide aankomende den Boedel M. J. L. PACCOTTON. — f 1045. — J. B. DE VRIES en C. A. STOFFEL.

Het ERF en GEBOUWEN, aan de Heeren Straat, La. A. No. 57; aankomende den Boedel P. van PACCOTTON. — f 2500. — Opgehouden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten
tot en met 6 October 1838.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 25 September

De Morning Post bevat een zeer uitgebreid en nuttig artikel over de tegenwoordige gesteldheid der Belgische kwestie. Het artikel is blijkbaar afkomstig van iemand, die het onderwerp door en door verstaat en voortnamelijk bestemd tot wederlegging der brochure van den Hr. Dumortier, waarvan een Engelische vertaling thans allerwegen in Engeland verspreid wordt. De schrijver rigt onder anderen aan den Heer Dumortier en de overige verdedigers der Belgische zaak het verwijt van kwade trouw, inzonderheid daarin zichtbaar, dat zij wel melding en grooten ophof gemaakt hebben van een besluit der conferentie van 6 October 1831 (Protokol 48), waarbij de gevolmagtigden verklaren dat, hijsdien de hun overgelegde tabellen mogten bevonden worden onnauwkeurig te zijn, ook de daarop gegronde berekeningen als nul en van geener waarde zullen worden beschouwd; doch dat zij van den anderen kant

opzettelijk zwijgen van een wijziging, welke de Londensche conferentie 7 October 1831 en dus daags daarna, in deze bepaling heeft gebragt, door namelijk te verklaren dat zij zich, in geval van gewichtige onnauwkeurigheden in de tabellen, het recht voorbehoudt om in hare berekeningen *proportionele* verminderingen te maken.

In een der dagbladen deser residentie wordt opgemerkt, dat het zoogenoemde goud-drukken geenszins nieuw is. Reeds sinds twintig jaren, zegt hetzelfde, werden er op onderaardsche drukkerijen hier te lande, zelfs eenige van de geringe nieuwjaars prenten, met goud vervaardigd. Dit werk, voegt het er bij, is zowat een geheim, dat de minste leergaaf op een drukkerij, weet op welke wijze dit geschiedt. *The Sun* is geenszins, gaat het bedoelde blad voort, met goud gedrukt, maar, nadat het eerst in gewone zwarte letters gedrukt was, zijn deze met stofgoud bedekt. Zoo kan niet hetzelfde ook met silver en, des verkiezende, met andere kleuren vervaardigen. Voor het overige, is de fransje houtsnee naar een nieuwe wijze, onlangs in Frankrijk uitgevonden, en waarvan in Engeland nog geen wederga bestond, het portret der jeugdige Koningin VICTORIA voorstellende, als goedkeuring overwaardig.

B. E. L. G. I. E.

BRUSSEL, 2 October

In een partiaal brief uit Brussel wordt het volgende gemeld:

Gedurende het uitstapje dat ik heb ondernomen, waardoor mijne wekelijksche mededeelingen eenige stremming hebben geleden, ben ik in de gelegenheid geweest om mij eenigzins meer bekend te maken met de volkstemming in de beide gedeelten der provincien, welke aan Holland zullen moeten worden afgestaan, dan men zulks in de hoofdstad en residentie door het lezen der nieuwsbladen immer kan worden. Men heeft juist niet noodig zich in het Limburgsche en Luxemburgsche lang op te houden, om tot de overtuiging te komen, dat bij de massa des volks over het algemeen de meewarigheid voor België en de afkeer van Holland op verre na niet zoo groot of zoo duidelijk blijkbaar is, als de meeste liberale, patriotsche, ministeriele en katholieke gesinde bladen zulks voorgeven. Evenwel staat dit ten dezen opzichte in de beide provincien niet volkomen gelijk, want terwijl de Luxemburgers, die meerendeels in kleine steden en dorpen wonen en met Holland nooit in onmiddellijke aanraking hebben gestaan, toch eenigzins tot de Belgische zijde overhellen, hoewel gedeeltelijk alleen in de hoop om binnen korter of langer tijdverloop met geheel België bij Frankrijk ingelijfd te worden, bespeurt men onder de Limburgers doorgaans de volatrektste onverschilligheid, en in de voornaamste plaatsen, waar de geestelijkheid minder invloed heeft, openbaart zich oneindig meer aanhaling tot Holland dan tot België, inzonderheid doordien hunne nijverheid betere rekening zoude vinden bij de onderwerpelijke verandering. In de beide gewesten weten overigens slechts zeer weinige van de geestdrift, de deputatien, de verzoekschriften, die zoo veel geruchts gemaakt hebben; hoeveel minder kan men alsdan hopen op de courant-artikelen, die nog kort geleden verkonden, dat men in sommige Luxemburgsche plaatsen, met name te Diekirch, te wapen wilde loopen, om zich tegen het afstaan aan

Holland te verzetten, hoewel het altijd waar blijft, dat, in dit gedeelte des lands, alsmede in Arlon, de meeste gehechtheid aan België wordt opgemerkt. Hetgeen eenen onpartijdigen reiziger buitendien moet treffen is, dat de invloed der geestelijkheid op het gemeene volk toch niet zoo veel te beteekenen heeft als de liberale dagbladen in dwaling of opzettelijk verhalen: of, indien zulks ooit het geval was, is deze invloed aanmerkelijk verminderd en niet alleen niet in het minst te vergelijken met de gehechtheid aan de geestelijkheid op het platteland in de beide Vlaanderen, maar niet eenmaal met die in den onmiddellijken omtrek van Brussel. In stede dat, zoo als verhaald werd, de geheele natie opgetogen was van vreugde over de verheffing des aartsbisschops van Mechelen tot kardinaal, willen integendeel velen daarin eene kuiperij ontwaren, en zien zij ongaarne dat een Belgisch prelaat regatreeksche zitting en stem in het heilige collegie verkrijgt; in allen gevalle laakt men, dat het gouvernement zoo haastig is geweest met een verouderd dekreet van het jaar 1863 uit het stof te voorschijn te halen, om den nieuwen kardinaal met eene enkele pennestreek 20,000 fr. jaarlijksche inkomsten boven zijn vorig traktement van 15,000 fr. toe te kennen, en buitendien 45,000 fr. voor reiskosten te bewilligen, en zulks zonder de bijeenkomst der kamers af te wachten, terwijl van den anderen kant dikwerf om eenige 1000 fr. wordt gekibbeld en gedongen, wanneer het eene wetenschappelijke of andere algemeen nuttige inrigting betreft. Natuurlijkterwijze vindt deze maatregel ook verdedigers, voornamelijk in den *Cour. de la Meuse*, ofschoon men meent te bespreuren, dat dit hoofddorgaan der katholieke partij veel van zijne vroegere energie heeft verloren. Vandaar misschien dat er sprake is om den *Conservateur Belge*, die wegens de openbare bemoeijng in den Keulschen twist door de regering verboden werd verder in het licht te verschijnen, in het leven terug te roepen; dit blad, hetwelk den naam zal verkrijgen van *l'Orthodoxe*, is alsdan voornemens zich nog krachtiger dan eertijds voor zijne partij te verheffen, om zoo doende de plaats van den voormaligen *Union* geheel te vervullen. Indien het waarheid is, dat de Graaf de Robiano aan het hoofd staat op een zeker Duitsch Professor aan de Leuvenische Hoogeschool de redactie op zich neemt, alsdan heeft men veel goeds, ten minste geene onverstondige taal te verwachten. De taak, om het katholicisme te bepleiten en alle door de geestelijkheid genomen of bestuurde maatregelen zonder onderscheid te verdedigen, is overigens geene zoo gemakkelijke zaak als men buitenlands schijnt te denken. Men behoeft slechts een uitstapje hier en daar in de proviencien te maken, om zich te overtuigen, dat er geen gebrek is aan tegenstanders en aanklagers der geestelijkheid, en dat haar invloed niet overal veel voordeel aan het gouvernement verschaft. Gelijk wel te vermoeden is, gaat men ook hierin dikwerf misschien te ver op verwijt men aan de geestelijkheid dingen, waaraan zij volmaakt onschuldig kan wezen. Hiertoe behoort mogelijk het verbod, om nieuwe boeken openlijk te verkoopen, hetwelk voorheen door eenige Franschen, inzonderheid door eenen zekeren Prudhomme, druk werd gedaan, maar thans niet meer kan plaats hebben, omdat geene nieuwe boekwerken op veilingen mogen komen daar, echter naar boeken eene vrij groote begeerte bestaat, en eene goede gelegenheid om dezelve zeer goedkoop te verkrijgen, vooral ten platten lande, hoogst aangenaam is, zoo is men wrevelig over dat verbod en wijf hetzelfde aan de kuipersijen der priesters, die voornamelijk ongaarne zagen dat men de werken van Voltaire, Rousseau, enz. aan den eenen, en den bijbel aan den anderen kant, voor spotpreken onder het volk verspreide.

F R A N K R I J K.

PARIS, 2 October.

De *Navicia* van Saragossa komt, onder het spuchst misslagen, dwalingen of nalatigheden bij de expeditie tegen Morella begaan, een

reeks van klagten op tegen den Generaal en dringt er op aan, dat dezelve door den Minister van oorlog mogen worden ter harte genomen. Zij luiden volgenderwijze. 1o. Het was een misslag de Carlisten als vernietigd voor te dragen, of te onderstellen dat zij niet in staat konden zijn den aanvoer van leestogt, artillerie en krijgsmaterieel te verontstellen; 2o. Waarom deed men het geschut eenen zoo moeilijken weg nemen, terwijl er een andere minder gevaarlijke en betere bestond?; 3o. Konden dan het voordeligste punt tot den aanval niet?; wist men niet dat de plaats, waar bres geschoten werd, uit hoofde van het doorneden terrein zeer moeilijk was te genaken?; 4o. Toen de troepen storm zouden loopen, wist men de aanvoerders zoo luidt wie de eerste en wie de laatste zoude wezen, dat de Carlisten het hoorden en hen voorkwamen; 5o. Was er gebrek aan kogels en had de infanterie ter naauwen nood nog patronen voor den tweeden dag; 6o. de belegering bestond slechts in naam, ja zelfs was het niet eenmaal eene slechte blokkade, want het is een ieder bekend, dat gedurende den nacht Carlistische bataljons binnen Morella rukten om het garnizoen af te lossen of te versterken; 7o. Had men gebrek aan leestogt; was dit de schuld der leveranciers, alsdan behoorden zij in het genigt van Morella te worden gefusilleerd; 8o. Het is een ieder bekend, dat de Carlisten, welke men bij elkander konde brengen hoogstgenomen 5000 of 6000 man bedroegen; waarom werden deze niet voor of na de blokkade of belegering vervolgd, dewijl zij niet ver van onze armee stonden?; 9o. Was er gebrek aan geneesmiddelen, als ook in het algemeen aan alles wat den gekwetsten van nut konde wezen; 10o. Waarom zond men eenen Kapitein, in Arragon zeer bekenden officier, die gewond was zich nopens de misslagen der Generaals luidt te doen hooren, waarom zeggen wij zond men dezen officier met 40 man af, om een geheel bataljon op te ligten, hoewel allen die daarvan kennis droegen, zulks afkeurden, vermits men blijkbaar den dood te gembat ging?; 11o. Waarom heeft men de 15 of 20 heffen van Ferrera-korps weggezonden?; 12o. Men verhaalt ons, dat het gedurende den aftogt zeer gemakkelijk ware geweest door eenen kleinen omweg van drie mijlen eene vijandelijke divisie af te snijden; waarom geschiedde dit niet?; 13o. Waarom zond men gedurende den aftogt niet een bataljon uit om eenen berg te bezetten en den marsch door een zeer naauw defilé te beschermen? Door dit vernieuwde maakte men het voor twee of drie Carlistische kompagnien mogelijk onze geheele armee tegen te houden en haar groot verlies toe te brengen; waarom hield men Monroye niet bezet? Waarom liet men daar niet twee bataljons of een toereikende magt? Men zegt dat daar geene levensmiddelen waren; er zijn echter lieden, die misschien andere dingen zullen vertellen.

ADVERTISSEMENTEN.

(40863) De fung. CURATOR en fung. WERKMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Wedren*, zullen op Vrijdag den 30sten dezer, des nademiddags ten 4 ure, aan het Departement opgemeld, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van den Heer *WILLEM JACOBUS PANTEKOEK* — Mede de Slaven genaamd *l'Argent* en *Rosa*, aankomende den Minderjarigen *G. A. L. WOLFF*.

Voorts:

Eenige *GOUDEN RINGEN* en *OR. NAMENTEN*, voor rekening van den Boedel *H. M. KAMMEIJER*, en eenige gevonden in den Boedel *F. C. SIMONNET*.

Paramaribo den 22 November 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Vrijdag den 30sten dezer, des nademiddags ten 4 ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate Boedels*; als: A. J. BRASSELLIJ; NIC. WITZ; J. van DUCELLE; GERRIT T. IJPENBURG; PRINS KULENKAMP SPRUIT; ABENA van J. C. HAENEL.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo den 24 November 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(41206) VERKOOP bij EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Gerechtshof, van den Slaaf *Lours*, aankomende A. C. MEIJT.

Deze Executive-verkoop zal plaats vinden, op Woensdag den 28sten November 1838, des voormiddags ten negen uren, voor het lokaal van het Gerechtshof dezer Kolonie.

De processen-verbalen van arrest of in beslagname, liggen ter *visie*, ter Griffie van het Gerechtshof voormeld.

Paramaribo den 25 November 1838.

De Deurwaarder bij het Gerechtshof te Suriname, speciaal ten dienste der Commissie tot de kleine Zaken,

ABM. FERNANDES JR.

(40041) Wordt bij inschrijving te Koop aangeboden, mits het hoogste bod goedgekeurd wordende, van Plantaadje *Bergerac*, plus minus:

4200 ponden HEELE KOFFIJ.
480 » GEBROKE »

Dezelve ligt in de Waag ter bezigtiging; zullende de inschrijvings-biljetten worden aangenomen tot den 28sten dezer, des morgens ten twaalf ure, ten Kantore van den eerst ondergeteekende.

De Kooper of Koopers zullen verplicht zijn voor iedere ledige Baal een gulden en twintig centen, te betalen.

Paramaribo den 24 November 1838.

A. KENNEDIJ qq.
H. J. BLANCHE qq.

(40877) COBA OOSTERHUIZEN, verzoekt alle de gonen, die eenige pretentie tot haar lasten heeft, om daarvan binnen *voertien* dagen, aan haar zelf opgave te doen.

Presenteert voorts op *favorable* condition, te koop:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Keizer Straat*, La. B. No. 226.

Paramaribo den 20 November 1838.

(41210) C. L. HIRSCHFELD van voornemen zijnde de Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, verzoekt zijne Debiteuren ten vriendelijkste hunne verschuldigde, zoo spoedig mogelijk *uiterlijk* vóór ultimo December e. k., te willen aanbullen, dewijl hij anders genoodzaakt zal zijn, de nalatigen in segten te doen vervolgen.

Paramaribo den 25 November 1838.

(40876) De ondergeteekende verzoekt een ieder die iets te vorderen heeft van nu wijlen den Heer ABRAHAM FORTUIN, zoo spoedig mogelijk hunne rekening in *blanco* in te zenden.

Paramaribo den 24 November 1838.

A. de RANDAMIE qq.

Te Koop.

(40871) Bij JACQUES de RANDAMIE: Een paar fraaie SPIEGELS en eenige groote vergulde SCHILDERIJ LIJSTEN.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.